

ת"פ 50838/05/19 - מדינת ישראל נגד יוגב שי

בית משפט השלום באשקלון

ת"פ 50838-05-19 מדינת ישראל נ' שי
בפני כבוד השופטת ענת חולתא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יוגב שי

הנאשמים

הכרעת דין

1. החלטתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

רקע

2. נגד הנאשם הוגש ביום 22.5.19 כתב אישום המייחס לו עבירת **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי כתב האישום, במועד הרלוונטי לכתב האישום והגב' מרינה שי (להלן: המתלוננת) בני זוג נשואים המתגוררים בנפרד.

בחודש אוקטובר 2017, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בבית הנאשם, איים הנאשם על המתלוננת, בכך שאמר לה כי אם תבגוד בו יהרוג אותה ולא אכפת לו לשבת על זה בכלא, וזאת תוך שהוא דוקר אבטיח בסכין, ואומר למתלוננת "ככה אני אדקור אותך".

בגין מעשים אלה מיוחסת לנאשם עבירת האיומים בהתנהגות.

מהלך המשפט:

3. לאחר ניתוב התיק לטיפול, ביום 19.2.2020 כפר הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

עמוד 1

נטען, כי הנאשם הוא כבאי מצטיין, חסר עבר פלילי.

נטען, כי היחסים הזוגיים בין הנאשם למתלוננת התבטאו באהבה עזה, אולי עזה מדי והתקיים ביניהם שיח הדדי שהוא "תמוה".

נטען, כי במועד כלשהו המתלוננת אמרה לנאשם שאם יבגוד בה היא תהרוג אותו, תוך כדי שהיא חותכת מלפפון ומדגימה. לכן הנאשם אמר לה שאם היא תבגוד בו והחזיר לה באותה מטבע.

נטען, שלא מדובר באיום אלא בשיח בין בני הזוג שאין בו פן פלילי.

נטען, כי המתלוננת הגישה תלונה נרחבת כנגד הנאשם, שמרביתה נסגרה מחוסר אשמה על ידי הפרקליטות. הוגש כתב אישום רק על אירוע זה, שהנאשם מאשר אותו אך טוען שאיננו פלילי.

נטען, כי כיוון שהנאשם ביצע מעשה זהה למתלוננת הגשת כתב האישום נגדו מהווה אכיפה בררנית.

כן נתבקשה באותו מעמד קבלת נימוקי הפרקליטות בגין סגירת התלונה משנת 2019 מחוסר אשמה, וניתנה החלטה בעניין. עוד באותו היום הודיעה המאשימה, כי המסמכים המבוקשים הועברו לעיון ההגנה.

4. המשך הדיון נדחה בשל מצב החירום והתחדש ביום 8.6.2020. ב"כ הנאשם הוסיף למענה הנאשם לכתב האישום לאחר עיון במסמכים הנוספים, כדלקמן:

המתלוננת עצמה מציינת, שבעת אמירת הדברים מיוחסים לנאשם, הנאשם חייך והיא אמרה ש"זה לא מצחיק". גם לדעת המתלוננת, הדברים נאמרו בלצון וללא כוונה.

כאשר המתלוננת נשאלת בחקירתה על אירוע קודם שבו היא חתכה מלפפון ואמרה דברים דומים, תגובת המתלוננת היא שהיא צוחקת. לאחר מכן היא מכחישה את הדברים.

5. ביום 27.7.2020 נשמעה עדות **המתלוננת** והוגשה אמרת הנאשם מיום 17.11.18 (ת/1).

6. ביום 2.8.2020 נשמעו עדויות **אולגה ריאבוב** - אם המתלוננת והשוטר **אברהם ביאדגלין**. כן העיד **הנאשם**.

הוגש דו"ח הפעולה של השוטר ביאדגלין (ת/2).

ב"כ הצדדים סיכמו טענותיהם בעל פה.

תמצית סיכומי הצדדים:

7. **המאשימה** עתרה להרשיע את הנאשם בהתאם לעדות המתלוננת שנתמכה בעדות אמה. נטען, כי עדותה

העקבית של המתלוננת היתה מתונה והיא לא הפרזה בתיאור האירוע, שאותו חוותה. המתלוננת הדגישה כי בעת האירוע חוותה פחד ושללה הקשר של הומור לאירוע.

אמה של המתלוננת העידה על אמרת בתה בנוגעל אירוע זה בסמוך להתרחשות האירוע.

עדות הנאשם לא היתה עקבית והוא התייחס לאירוע כאל מחווה רומנטית במקום אחר כאל בדיחה. הנאשם היה אובססיבי כלפי המתלוננת באותה התקופה. הוא התקשר אל המתלוננת פעמים רבות, והמשיך בכך גם לאחר שחסמה אותו.

יש לדחות את הטענה שהתלונה נועדה "להוציא ממנו כספים", שכן השניים עדיין מצויים בקשר ונפגשים לסירוגין, דבר שאינו מתיישב עם טענת עלילה.

8. **ב"כ הנאשם** עתר לזכותו מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום וביקש להתייחס בחשדנות רבה לעדויות המתלוננת ואמה. נטען, כי לאמה של המתלוננת מניע להפליל את הנאשם מאחר שמתנגדת לזוגיות ביניהם והדבר נאמר על ידה באופן מפורש. בנוסף, האם אישרה שבתה שיקרה לשוטר באומרה שהיתה בהריון מגבר אחר ולא מהנאשם.

נטען, כי האירוע התרחש שנה לפני הגשת התלונה, יחד עם האשמות רבות אחרות שנגנזו והוגש כתב אישום בגין אירוע נקודתי זה בלבד.

נטען, כי הנאשם אמר את הדברים בחיך רחב דבר השולל כוונה לאיים או לפגוע במתלוננת.

הזוגיות בין השניים לא היתה בריאה, אך אירוע זה אינו פלילי, אלא מדובר בשיח מעוות ללא כוונה פלילית, גם אם המתלוננת לא אהבה את הדברים.

התלונה הוגשה לאחר שהנאשם התקשר אליה פעמים רבות וזאת על רקע רצונו שלא תבצע הפלה. עולה בבירור מעדות המתלוננת שהיא רצתה להפסיק את השיחות מהנאשם והיתה נסערת מאד בשל מצבה הרפואי. אגב התלונה הנסערת היא מספרת גם על אירוע ישן, מבלי לספר לשוטר שהוא התרחש לפני שנה, או כי נעשה בחיך.

דין והכרעה

9. לאחר שבחנתי את הראיות וטענות הצדדים המסקנה המתחייבת היא, כי יש להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום, לאחר ששוכנעתי כי לא נותר ספק סביר באשמתו.

10. עדות המתלוננת ברורה ועולה ממנה, כי ההקשר שבו נעשה המעשה ונאמרו הדברים לא היה הקשר של הומור, ולא הקשר "הדדי", אלא כחלק מהתנהגות אובססיבית כוללת של הנאשם כלפיה שלוותה באיומים להרוג אותה אם תבגוד בו.

המתלוננת העידה, שהנאשם נכנס לחדר הארונות בביתו, עם אבטיח וסכין ועשה זאת במפתיע. המתלוננת העידה במפורש, שפחדה מהנאשם (עמוד 11, שורה 14) ושללה הקשר רומנטי או מחמיא לאירוע (עמוד 11 שורה 22-24). כן שללה שהחיך של הנאשם היה כחלק מבדיחה ולדבריה "זה היה חיך עם סכים ביד...אני לא יודעת מה עבר עליו"

(עמוד 11 ש' 28-29) ובהמשך: **"השיח לא היה בצחוק האירוע היה איום"** (עמ' 13 ש' 5-8). לדבריה אף הזהירה את הנאשם, שאם לא יפסיק להגיד את הדברים האלה תתלונן נגדו (עמוד 12, שורה 9-10) לשאלת ב"כ הנאשם ב"יכול להיות שהכוונה שלו היתה בקטע הומור וצחוקים" השיבה העדה בסרקזם: "יכול להיות שהכוונה שלו היתה שאם אני יבגוד בו זה מה שיקרה לי" (עמוד 12, שורה 13).

המתלוננת הכחישה שאיימה על הנאשם והכחישה בתוקף אירוע דומה עם "מלפפון" (עמ' 12 ש' 18-23). המתלוננת אישרה את טענת הסניגור ש"התפוצצה בצחוק" בחקירה כששאלו אותה על כך, והסבירה **"כי בחיים לא עשתה את זה"** (עמ' 12 ש' 29-30; עמ' 15 ש' 5-8).

בנוסף, המתלוננת העידה, שלאור הטרדותיו החוזרות של הנאשם, פנתה לבית המשפט וקיבלה צו הרחקה והדגישה, ש**"לא רצתה שיעשו לנאשם עונש, אלא שהוא צריך טיפול ושיעזוב אותה בשקט"** (עמ' 13 ש' 32-33; עמ' 16 ש' 18-20).

המתלוננת הסבירה את הרקע להגשת התלונה במשטרה בהטרדות חוזרות מצד הנאשם באותה תקופה, סביב הריון (שהתברר כהריון חוץ רחמי) שעברה וסיפרה במשטרה על כלל היחסים ביניהם. כששאלו אותה על אירועים נוספים או איומים היא אמרה את האמת וסיפרה על האירוע נושא כתב האישום (עמוד 14).

11. עדות המתלוננת הותירה רושם מהימן וכן. המתלוננת לא הפריזה בתיאור האירועים ולא השחירה את כלל מערכת היחסים עם הנאשם. המתלוננת אף סיפרה, שהיא והנאשם עדיין מתראים, ליחסים זוגיים, ומצויים בקשר טוב. לא מצאתי כי קיים מניע כלשהו לעלילה מצדה של המתלוננת וגם לו היה מניע כזה בעת מסירת התלונה (דבר שאיני קובעת כממצא כלל וכלל), ברור כי במצב היחסים כיום לא קיים מניע כזה וגם הנאשם לא הצביע על מניע אמיתי שכזה שיכול לבסס טענה להפחתה ממשקל העדות.

12. בהקשר זה יודגש, שבחקירת המתלוננת לא הוצג לה מניע לעלילה והחקירה הנגדית התמקדה באפשרות שטענתה בפרשנות האירוע, ובמצבה הנסער בעת הגשת התלונה. טענת הנאשם ש"היא ניסתה לבנות תיק בהצעת אימה" (עמוד 23, שורה 21), לא הוטחה בה. גם טענתו במשטרה "יש לה חברה ריקי שהיא עו"ד שעברה התעללות שמייצעת למרינה לעשות איתי הסכמים ולקחת ממני כסף" (שורה 23) לא נשמעה שוב במהלך עדותו של הנאשם ולא הוטחה במתלוננת בחקירה הנגדית.

13. לא מצאתי ממש בטענת ההגנה, כי באמרתה הראשונה של המתלוננת לשוטר **ביאדגלין** שהגיע לזירה, לא מסרה כי מדובר באיומים שהושמעו לפני שנה. מדו"ח הפעולה ומעדות השוטר עולה, כי המתלוננת לא ציינה תאריך מדויק, אך ברור כי מדובר באירוע שהתרחש **בעבר** כשהיו נשואים ודבר האיום נמסר בתוך הקשר כולל של יחס אובססיבי וקנאתני מצדו של הנאשם, שהוביל את המתלוננת להגשת התלונה.

14. אמה של המתלוננת העידה על הדברים שמסרה לה המתלוננת **בזמן אמת** ומחזקת את התלונה. בחנתי את טענת הנאשם לגבי קיומו של מניע לעלילה מצדה. לא מצאתי כי כך הם פני הדברים. העובדה המוסכמת על הכל היא,

שאמה של המתלוננת לא אהבה את הנאשם אך אין משמעה שתעיד עדות שקר בבית המשפט. עדות האם היתה מינורית ומצומצמת, ולא ניכרה בה מגמת הפרזה או הגזמה. האם לא הסתירה שאינה אוהבת את הנאשם ואת הקשר בין השניים, אך בעניין זה לא שיקרה. עולה, כי מדובר באם הדואגת לבתה, ולאור האופן שבו תיאר ב"כ הנאשם עצמו את מערכת היחסים, ומבלי שנחשפתי לפרטים נוספים לאור התנגדותו, נראה כי מדובר בדאגה שיש לה בסיס. מכל מקום, אין בפניי בסיס ראייתי לטענה כי האם שיקרה בחקירה או בבית המשפט בנוגע לדברים שמסרה לה ביתה בזמן אמת לגבי האירוע נושא כתב האישום.

15. הנאשם העיד, שהאירוע אירע בתחילת חיי הנישואין כשהם "חמים ואוהבים" (עמוד 23, שורה 1) ותיאר הקשר רומנטי. הנאשם שלל את האפשרות שהמתלוננת נבהלה באירוע. לדבריו, המתלוננת "עשתה לי כל כך הרבה פעמים עם מלפפון וזה" "עשרות פעמים" (עמוד 23, שורה 5, עמוד 24 שורה 26) "אני עשיתי פעם אחת", וסבר כי מדובר בהומור "הדדי" ביניהם (עמוד 24, שורה 4).

לא למותר לציין, כי גרסה זו של הנאשם שמדובר באירוע בודד מצדו לאחר "עשרות פעמים" שהמתלוננת קצצה לדבריו את ראשו של מלפפון ואימה שכך תעשה לו אם יבגוד בה, לא נשמעה ככזו בחקירה וגם לא הוטחה ככזו במתלוננת בחקירה הנגדית. אפנה בהקשר זה גם לכך שבחקירה במשטרה הנאשם הוסיף שהמתלוננת השתמשה גם במלון, ובבית המשפט הוסיף שהשתמשה גם בגזר.

גם עדות הנאשם שהאירוע לא התרחש בחדר הארונות אלא במטבח בעת הכנת סלט משותפת, לא הוצגה למתלוננת בחקירה הנגדית, ולרבות הסברו, ש"אני היחיד בבית שמנקה. אין סיכוי שהייתי מגיע בשביל השטות הזאת. וגם לדקור אבטיח וללכלך את הבית שיתחיל לטפטף" (עמוד 23 משורה 4).

16. הנאשם טען ש"לא היה אובססיבי" כלפי המתלוננת ותיאר הדדיות בקשר גם בעניין האינטנסיביות שלו. לדבריו, התנהלותו כלפיה, כשביצע עשרות שיחות טלפון והמשיך להתקשר ממספר אחר לאחר שחסמה אותו, היתה עניינית בנסיבות המקרה. הנאשם ניסה לתרץ בחקירתו הנגדית ביטויים מפורשים שניתנו במסגרת בחקירתו במשטרה, והסברים אלה אינם סבירים ואינם מתיישבים עם לשון הדברים הפשוטה והגיונם (ראו בעמודים 24-26 לעדותו וראו בת/1, למשל בשורות 108-109).

17. בסופו של דבר, נותרת עדותה הפשוטה והברורה של המתלוננת, שלא מצאתי כל סיבה לפקפק בה ושהותירה רושם ככנה ובהירה בפשטותה, ולפיה הנאשם השמיע כלפיה את האיום, בכוונת מכוון ומתוך היחס האובססיבי והרכושני הכללי שלו כלפיה באותה תקופה, שהוכח במהלך המשפט. הדברים לא נאמרו כמחווה רומנטית ולא בהומור, והמתלוננת חוותה את הדברים כאיום לכל דבר ועניין.

סוף דבר

18. נוכח כל האמור לעיל, בהתבסס על עדות המתלוננת, הנתמכת היטב בעדות אמה ולאחר שמצאתי את עדות הנאשם בלתי מהימנה ושאינן בה להסביר באופן סביר את העולה מראיות המאשימה, אני מרשיעה את הנאשם

במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ח חשוון תשפ"א, 15 נובמבר 2020, במעמד הצדדים